

CREZI TU ACEASTA?

Și înainte să ne rugăm, aș vrea să spun aceasta, că seara trecută, cred că a fost, am spus unei doamne, "Dacă tu vei face doar cum suntem instruiți să facem, că aceasta ar... copilul cu hidrocefalie, aceasta se va micșora." Și capul copilului s-a micșorat, seara trecută, o-jumătate de inch măsurat cu o sfoară. Astfel doamna l-a adus aici acum.

2 Acum, motivul că am făcut aceea, soră, este pentru un scop. Vedeți? Dacă voi puteți vedea ceva tangibil întâmplându-se, aceea va face să mărească credința voastră să continuați să credeți. Uneori fac aceea doar ca să, poate, ca să cer unei persoane să se ridice, să facă un pas sau doi, mișcă-ți mâna, mișcă din degete, doar ceva ce pot ei face diferit, doar ca ei să vadă că este totul în regulă. Ei doar devin neliniștiți și se gândesc că nu se va întâmpla, dar se întâmplă tot timpul. Vedeți? Aceasta trebuie.

3 Câți vor să fie amintiți în rugăciune, acum? Vreți doar să vă ridicați mâinile și să spuneți, "Doamne, acordă aceasta"? Să ne aplecăm capetele.

4 Doamne, în timp ce auzim acest măreț imn vechi al bisericii, scris de prietenul meu prețios, Paul Rader, "Crede Numai," ne gândim acum la un tânăr, a fost adus de către părinții lui la ucenici, la nu mai mult de zece zile după ce Isus le-a dat putere să scoată draci și să vindece pe cei bolnavi, și aici erau ei complet învinși înaintea unui caz de epilepsie. Și l-au văzut pe Domnul nostru venind. Și tatăl a alergat și a spus, "Doamne, ai milă de noi. Fiul meu pătimește rău cu un diavol. L-am adus la ucenicii Tăi și ei n-au putut să-l vindece."

5 Isus a spus, "Eu pot, dacă tu crezi. Crede Numai." O Dumnezeuule, Tu nu te-ai schimbat nici un pic de atunci: Tu ești chiar același iubitor, dulce, și Dumnezeu plin de compasiune. Așa cum Tu erai atunci, la fel ești Tu astăzi. Și Doamne, ca acel tată, noi toți strigăm, "Doamne, ajută Tu necredinței noastre." Este atât de simplu; noi doar ne împiedicăm de aceasta, Tată.

6 Vrem să Îți oferim mulțumiri și laudă că Te-ai atins de acel copil seara trecută, să vedem că acel craniu, care a fost umflat, care este, că osul a presat afară, acesta s-a diminuat o jumătate de inch seara trecută. Suntem recunoscători pentru aceea, Tată. Când știm că doctorii noștri nu au nimic în cercetare pentru lucrul acesta, nu este nimic ce ei pot face pentru aceasta; dar Tu încă ești Dumnezeu, Stăpânul tuturor situațiilor. Noi Îți mulțumim, Tată. Noi Îți mulțumim pentru devotamentul acestei mame, și dulceața, și supunerea de a aduce înapoi sfoara și să o lipească pe această bucată de hârtie, aici, ca să arate publicului mărturia ei spre slava lui Dumnezeu. Fie ca micuțul ei să trăiască și să fie un copil normal, pentru slava Ta.

7 Privește la toate acele mâini care au fost ridicate, Tată. Fiecare din ele au avut o nevoie. A mea sus, de asemenea, Tată, eu am nevoie. Și aici sunt multe aici, în formă de scrisoare sau în această cutie, care sunt în nevoie, oameni care sunt cu adevărat în nevoie. Fă ca aceasta să vină la împlinire, Doamne, ca fiecare să primească cererea lor în această seară. Fie ca ei să ia mărturia acestei mame și doar ca un exemplu să demonstreze că atunci când Tu spui ceva, s-a terminat. Este... Tu... Tot ce trebuie să facem noi este să acceptăm și să acționăm asupra acesteia. Este o lucrare terminată.

8 Acordă, Doamne, ca fiecare din aceste scrisori și aceste batiste, persoanele peste care se pun acestea, fie ca ei să fie vindecați. Toți care au ridicat mâinile lor, Tată, ei să poată primi dorința inimii lor. Noi cerem aceasta, în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

9 Doar am vrut să vă arăt sfoara aici, pe care doamna... Aici ești. Aha. Căci capul copilului s-a micșorat după cum Domnul ne-a promis prin Duhul Sfânt seara trecută. Nu este El minunat? În acest fel, ne dă așa mult curaj să avem credință și să credem.

10 Acum, când Isus a spus la acel pom, în Marcu 11:23, "Nimeni să nu mai mănânce din tine de acum înainte." El poate că nu a țipat. Păi cum, sincer, El a fost așa calm cu privire la aceasta, încât ucenicii Lui chiar... eu cred că unul din ei l-a auzit. Și aceasta... Când acel epileptic, când a apărut înaintea Domnului Isus, tânărul a avut cea mai puternică criză pe care a avut-o vreodată; probabil, a căzut la pământ de parcă era mort, dar a realizat că a întâlnit pe Cineva Care a avut credință cu mult deasupra acelor apostoli.

11 Acum, mi-ar place ca cineva care nu a crezut în vindecare Divină să urmărească aceasta. Isus le-a dat lor putere să scoată duhurile afară, și ei nu au reușit. Nu puterea nu a reușit, dar ei nu au reușit. Isus le-a spus:

"Noi de ce nu am putut să-l scoatem?"

A spus, "Din pricina necredinței voastre."

12 Biserica încă are o putere. Dumnezeu niciodată nu și-a luat puterea Lui de la biserică, dar biserica nu are credință

suficientă ca să acționeze asupra acesteia. Asta e tot. Este doar așa simplu. Noi încercăm să o facem atât de complicat uneori, dar cu cât mai simplă faceți Evanghelia, cu atât mai multă realitate veți avea, când voi doar deveniți cu adevărat simplu cu aceasta: Dumnezeu a spus așa; aceea o stabilește; și asta e tot. Și doar credeți, mergeți înainte.

13 Când Isus a spus, "Nici un om să nu mănânce din tine," păi, frunzele erau tot așa de frumoase și lucioase cum au fost întotdeauna. Scoarța a arătat la fel, dar în jos de tot sub pământ în acele rădăcini, viața a început să se diminueze.

14 La fel este la un cancer, la orice fel de boală la care-care ați vrea să vă gândiți. Când voi puteți accepta Cuvântul lui Dumnezeu, jos de tot în rădăcini, cancerul s-ar putea să fie acolo; mâna ta poate fi la fel de înțepenită. Aceea nu are nimic de a face cu vindecarea Divină. Este, "Dacă tu poți crede." Vedeți? Jos de tot pe undeva, este deja pornită să lucreze.

15 Isus a spus, "Dacă spuneți acestui munte, 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ce ați spus va veni la împlinire, puteți avea ceea ce ați spus." Nu este aceea minunat? De la cine a venit aceea? Fiul lui Dumnezeu, ale Cui Cuvinte... Cerurile și pământul vor trece, dar acum-dar Cuvintele Lui nu.

16 Acum, singura modalitate în care puteți face aceea, trebuie să aveți obiectivul corect și motivul corect. Acum, dacă aș ieși afară aici și aș spune, "Am să vă arăt că pot muta acest munte, 'Mută-te, munte.'" Nu se va muta niciodată. Cu siguranță nu. Indiferent de ce am avut eu. Trebuie să fie... Mai întâi trebuie să aflați voia lui Dumnezeu.

17 Acela este motivul, de obicei în rândurile de rugăciune, eu-eu ajung la cel mai greu, este din cauză că este ceva care a mers prin rânduri și așa mai departe, și acolo este unde tu o iei înapoi. Dar vedeți, dacă aveți păcat nemărturisit... Ați observat vreodată la un caz, înainte ca eu să cer duhului rău să plece? Eu urmăresc acel caz foarte sigur ca să fiu cert că nu este nimic în acea viață care ar împiedica ceva, vedeți, pentru că rețineți, cu aceste daruri, tu ai putea intra în încurcături cu ele.

18 Dumnezeu, vă amintiți o dată, a dat un profet... a făcut un profet dintr-un om, Moise, și i-a spus lui să meargă jos, să vorbească stâncii. Și profetul a fost tot tulburat, și a ieșit, și a lovit stânca, vorbind despre slăbiciunea lui Cristos, că El va trebui să moară a doua oară sau să fie lovit a doua oară. El a avut putere să o aducă, dar nu a fost voia lui Dumnezeu.

19 Eu niciodată nu am putut să cred că a fost voia lui Dumnezeu ca Ilie să meargă în jur, pentru că acei copii îl tachinau cu privire la faptul că era pleșuv, eu nu cred că el trebuia să facă lucrul acela. Dar el era un profet, și a fost înfuriat, și a pus un blestem pe acei copii și două ursoaice au ucis patruzeci și doi de copilași inocenți. Vedeți? Dar eu nu cred că el ar fi trebuit să facă lucrul acela. Și aceasta doar-doar... noi...

20 Dumnezeu, cred că astăzi, înainte ca El să-și pună biserica Lui în putere, El încearcă biserica Lui ca să vadă ce va face aceasta.

21 Noi... data viitoare, poate, dacă este voia Domnului când mă întorc, vom avea timp să stăruim pe ceva ca aceea, sau pe ceva care se pregătește să se întâmple, și atunci vom ști mai mult despre aceasta atunci.

22 Dar dacă voi doar veți vorbi cuvântul, spuneți, "Doamne, eu cred aceasta," nu vă îndoiiți, dinadins în inima voastră...

23 Acum, să spunem spre exemplu, am fost într-o vale, și eu nu... predic la un milion de oameni, dar doar dincolo de munte acolo, se află un grup de o sută de oameni, și ei mor fără să-l cunoască pe Cristos. Bine, eu am aici un milion la care să le predic, dar totuși, Ceva în inima mea îmi spune, "Treci dincolo la acei oameni. Du-te la ei. Ei pier." Eu de la mine nu vreau să merg, dar totuși este Ceva în mine. Vedeți, acela este Dumnezeu atunci, mișcând. Vedeți care este obiectivul, vedeți care este motivul de a merge, nu pentru sine... Acum, dacă eu spun, "Păi..." Dacă obiectivul meu este corect să ajung acolo, dar atunci urc aici și aici este un munte mare, eu spun, "Tu ști, dacă ajung dincolo de acel munte și salvez toți acei o sută de oameni, într-o zi ei vor avea o statuie acolo: Fratele Branham, marele misionar." Acum, motivul meu nu este corect. Muntele nu va cădea. Nu, domnule.

24 Dar când motivul și obiectivul meu sunt corecte, și Dumnezeu în inima mea mă conduce, și nu pot merge dincolo de munte, în jurul muntelui, sub munte, voi spune, "Munte, mută-te." Poate acesta... Când spun asta, și nu mai mult decât a spune aceasta cu acel fel de duh corect, călăuzit de Duhul Sfânt, în voia lui Dumnezeu, acolo s-ar putea să nu fie decât o linguriță din acel munte să cadă jos, dar este pe calea lui. Următoarea zi poate fi o cădere de două livre. Următoarea zi un sfert de tonă. Și poate într-o lună, cinci tone cad înăuntru. Ce e cu acesta? S-ar putea nici măcar să nu observi încă, dar se mută, pe drumul acestuia. Voi sta chiar acolo și voi urmări lucrul să fie făcut, pentru că Dumnezeu a spus astfel și aceea doar o stabilește.

25 Poți să crezi lucrul acesta cu privire la mama ta acolo în această seară? În regulă, dacă vei gândi aceasta, ea se va

face bine. În regulă. Aceea este doar dacă o crezi: doar vorbește cuvântul și stai cu acesta. Vedeți? Doar crede-l; ține-te de acesta. Aceasta este Viață Eternă.

26 Acum, mâine dupămasă... i-am spus lui Billy, seara aceasta, doar să omită cartonașele de rugăciune, și am vrut să vorbesc. Eu mărturisesc într-adevăr, eu merg din Ianuarie, peste mare, și înapoi, în Phoenix, direct acasă, și înapoi, și tot complet... Acel discernământ... Încât sunt atât de slăbit încât cu greu știu unde mă aflu uneori. Aceasta aproape că m-a epuizat.

27 Și apoi, trebuie să plec, și ei... voi-voi frații m-ați invitat să stau pentru încă câteva zile. Cât apreciez asta. Cu siguranță cred că acesta este un grup minunat de lucrători aici. Aș fi dorit ca noi să fi avut un pic mai mult timp pentru părtășie. Dacă este voia Domnului, mă voi întoarce cândva. Nimic altceva, doar să merg de la o biserică la alta și să mă întorc prin oraș și vă vizitez pe toți. Aș fi bucuros să fac aceea: orice aș putea eu face să ajut Împărăția lui Dumnezeu, asta este, dacă veți vrea ca eu să fac aceasta. Și să mă întorc cândva și să ne unim și să avem o adunare frumoasă, bună pe undeva.

28 Și amintiți-vă, fraților, eu mă voi ruga pentru voi. Acela este un lucru sigur. Și vreau ca voi toți să vă rugați pentru mine, voi toți.

29 Și acum eu-eu sunt... mâine dimineață sunt serviciile de biserică în toate aceste diferite biserici bune în jurul orașului.

30 Acum, unele din grupurile din Jeffersonville sunt aici. Unii din prietenii mei, unul din administratorii bisericii, este aici, Fratele Fred Sothmann. Eu nu am fost în stare să-l văd în adunare. Și fratele... Oh, mulți alții din prietenii mei de sus de acolo din Jeffersonville, al meu pri-... secretarul meu acolo și-și toți sunt aici, pe undeva în adunare. Eu încă nu i-am văzut.

31 Și fraților, există câteva biserici bune aici în acest oraș. Și tot restul din voi vizitatori, găsiți una din ele și mergeți la aceste biserici mâine. Vă vor face bine, sunt sigur. Ei sunt frați care cred în acest fel de slujire. Acela este motivul că ei sunt așezați aici pe platformă și jos în locuri aici, pentru că ei cred în aceasta. Și eu apreciez acei bărbați.

32 Doamne, binecuvântează această filială aici a Oamenilor De Afaceri ai Evangheliei Depline care-care a sponsorizat această adunare. Există... cred că aceea era corect, că au sponsorizat adunarea. Eu-eu particip la mulți din sponsorii lor, pentru că acolo... Noi nu ar trebui să fim în acest fel, dar de multe ori, frații permit ca mici diferențe, așa cum un om crede un pic de ceva, un altul un pic de ceva... Aceasta cumva provoacă o mică fricțiune și răni vechi de mult de tot. Ar trebui să fie vindecate pe la timpul acesta, dar aceasta-aceasta... Și dacă voi... dacă eu îi iau pe Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, atunci aceea ajută cumva să o lege, și noi ne adunăm, și avem părtășie adevărată împreună, doar cu adevărat timpuri bune. Și noi apreciem aceea. Dumnezeu să binecuvânteze acea filială. Eu cred că Domnul a ridicat aceasta cu un scop.

33 Acum... și atunci am avut marele privilegiu să văd locul Fratelui Oral Roberts zilele trecute. Și vai, așa un loc uriaș, un lucru așa de frumos. Este-este un memorial pentru Penticostali.

34 Apoi am mers dincolo la al Fratelui Tommy Osborn, un alt loc minunat, om minunat al lui Dumnezeu, care... Fratele Tommy și cu mine suntem chiar apropiați, și Fratele Oral, de asemenea, chiar frați foarte apropiați, și noi ne iubim unul pe celălalt, și încercăm tot posibilul să lucrăm tot ce putem pentru binele oamenilor în Împărăția lui Dumnezeu.

35 Astfel cu siguranță eu apreciez acei oameni fiind aici în acest oraș printre restul din acești oameni buni pe care îi aveți voi. Voi oilor aveți păstori minunați. Eu doar, o voi spune așa. Fie ca Domnul să continue să fie cu voi toți este rugăciunea mea. Și acum mâine dupămasă, eu... La ce oră începe serviciul, fraților?

Două-treizeci. Să spunem unu-unu sau unu-treizeci voi ar trebui să fiți aici astfel ei nu se vor întrerupe cu restul serviciilor.

36 Acum, dacă băieții nu v-au spus încă, în seara aceasta ei au câteva cărți, poze și așa mai departe, și benzi, și înregistrări, și... de la adunări, și ei le vând. Dar noi nu-i vom lăsa să le vândă de Sabat, mâine. Nici cărți nici nimic să fie vândut mâine. Astfel noi nu vom... noi niciodată nu am permis asta. Deși mulți au spus, "Tu ești îngrozi tor de greșit..."

37 Și bătrânul Tătic Bosworth obișnuia să-mi spună, "Oh, Frate Branham, tu ești greșit acolo," dar acela este felul cum simt (Vedeți?), și eu-eu simt. Dacă voi doriți una, ei vă dau una, dar dacă voi... Dar noi nu putem vinde de-de Sabat. Nu. Asta-i tot. Dacă eu cred aceea, eu trebuie să trăiesc aceasta, doar... trebuie să trăiesc cu mine însumi. Vedeți? Și eu-eu trebuie să trăiesc cu convingerile mele și așa... Sau voi puteți trimite acasă, și, sus la acasă, sus la loc

și o primiți.

38 Acum în această seară, oh, haideți doar să uităm toți aceea, oh, căci există ceva lucru de făcut, sau orice altceva, sau osteneala zilei. Doar să lăsăm totul deoparte, și să privim în Cuvânt pentru câteva minute, și să vedem ce ne va vorbi Dumnezeu prin Cuvântul Lui. Și fie ca eu să mă rog ca Dumnezeu doar să ne dea o extrem de mare bincuvântare în această seară.

39 Gene, o poți tu răpi pentru mine? Poți să o răpești pe acea fetiță pentru mine? Nu este ea un lucrușor draguț? Ai vrea tu să mergi acasă cu mine și să te joci cu micuța mea Sarah, cam așa de înaltă? Oh, ai vrea? Eu-eu aș vrea ca tu să vrei. Ea este cam de mărimea ta, și ea este fetița Tăticului. Aha. Hm. Și pun pariu că tu-tu iubești pe Tăticul tău de asemenea, nu-i așa? Mami? Oh, sigur că da. Cea mai frumoasă fetiță, eu stau aici, la care eu privesc. Ochișorii arată ca două găuri arse într-o pătură și-și păr micuț maro.

40 Eu doar iubesc copilașii. Am două fetițe mici acasă. Una din ele este Rebekah și cealaltă este Sarah.

41 Aici cu ceva timp în urmă, am fost plecat. Ele amândouă sunt fetițele Tăticului, voi știți, și eu le iubesc. Și de îndată ce ele intră eu trebuie să le iau în cârcă, și... numai că Becky devine prea mare pentru asta; este cât mine de mare. Ea mi-ar rupe spatele acum; ea este... dar ea încă este fetița Tăticului, oricum. Și acum, cam încă un an, vrem să o punem în școala Biblică pe undeva și departe de școala publică.

42 Și atunci, ele au așteptat sus după Tăticul, voi știți, să vină acasă. Am fost afară în adunare. Și mâine seara ele vor aștepta până la miezul nopții după mine să încerc să mă întorc. Și așa, m-am întors foarte dis-de-diminează, în jur de ora trei sau patru. Și mama a venit la ușă și m-a lăsat să intru, și eram așa de obosit și epuizat, eu... Aici pe platformă, eu... când... sub ungeri se simte bine, dar odată ce aceea te părăsește, acolo este când intri în necaz. Câți ați știut asta vreodată? Păi, sigur este.

43 Priviți. Ilie a urcat sus pe munte și a chemat foc din cer, a chemat ploaie din cer, și apoi când Duhul l-a părăsit, el a răătăcit în pustii patruzeci de zile și Dumnezeu l-a găsit, retras într-o peșteră pe undeva.

44 Iona, el a mers jos și a stat viu în pântecul unei balene timp de trei zile și nopți, a fost scuipat afară pe mal și s-a dus în jur să predice. Cetatea întregă s-a pocăit și a venit la Dumnezeu. Și când ungerea l-a părăsit, a urcat sus pe vârful dealului și i-a cerut lui Dumnezeu să-i ia viața. Vedeți?

45 Am stat lângă mormântul lui William Cowper, nu de mult, care a scris acel imn renumit care îl folosim la serviciile noastre de împărtășire:

Există o Fântână Umplută cu Sânge,
Tras din venele lui Emanuel,
Unde păcătoșii au plonjat sub șuvoiul...

46 Ați auzit vreodată ce el... ce s-a întâmplat cu el? După ce inspirația l-a părăsit de la aceea, a încercat să găsească râul ca să se sinucidă.

47 Eu locuiesc chiar peste drum de vechea Casă Kentucky. Și Stephen Foster a dat Americii cântecele sale populare cele mai renumite. Și când el scria, devenea inspirat, acea inspirație, scrie un cântec, atunci când ieșea din aceasta, el mergea și se îmbăta. În cele din urmă, a chemat un servitor și a luat un brici și sa sinucis.

48 Oamenii nu știu prin ce trec acei oameni care trăiesc în tărâmul spiritual. Acum aici, tu simți că ai putea muta un munte, dar doar lasă ca ungerea să plece de la tine, și pornești prin acea ușă... Dacă nu este cineva acolo să te prindă... Vedeți? Și atunci, poate pentru câteva ore tu de a bea, te întrebi unde te afli. Și apoi seară după seară, aceea ia ce e mai bun din tine.

49 Și micuța... Vreau să vă spun despre micuța Sarah și Rebekah. Astfel în dimineața următoare, nu am putut să dorm, și m-am sculat, ședeam pe un scaun, și după o vreme Becky, fiind cea mare, ea a fost-a avut picioare mai lungi decât Sarah, și astfel Becky a venit în fugă... s-a trezit, a sărit din pat, fără să o trezească pe surioara ei, și iat-o a venit prin casă, alergând cât de tare a putut ea. Ea spunea, "Tăticule, Tăticule..." Miam scos afară unul din picioarele mele, și ea a sărit peste, destul de bine în echilibru. Într-un fel ca și-ca și biserica modernă, voi știți, a fost în joc timp îndelungat, știți, timp de câteva sute de ani. Ea s-a putut echilibra chiar bine, și și-a pus brațele în jurul meu și a spus, "Oh, Tăticul meu, Tăticul meu..."

50 Și micuța Sarah, în comotie, s-a trezit. Ei bine, eu nu știu dacă copiii voștri fac asta sau nu; ai mei da: Cea mai mică poartă ce rămâne de la cea mare. Și astfel Sarah avea pe ea pijamaua lui Becky, picioarele îi veneau cam cu atât prea lungi, voi știți. Și aici vine ea, mititica copilă scurtă, căzând, împiedicându-se. Și ea a ajuns acolo, puțin târziu. Astfel Becky s-a întors, a spus, "Sarah, sora mea, eu vreau să îți spun ceva." A spus, "Eu am fost aici prima. Și eu am

monopolul. Așa că eu îl am pe Tăticul tot și nu mai este nimic rămas pentru tine."

51 Acela este felul cum unii oameni încearcă să gândească despre religie, nu-i așa? Aha. Așa este.

52 Și sărmana micuță Sarah, și-a lăsat în jos buzița ei, și ochișorii ei negri priveau în sus la mine, și a început să plângă. Și Becky avea obrazul ei proptit de al meu, îmbrățișându-mă. Eu o iubesc. Și Sarah a început să se îndepărteze pentru că Becky avea tot Tăticul. Am scos celălalt genunche afară așa și i-am făcut semn în acest fel. Oh, ea s-a înviorat chiar repede și a alergat, a sărit sus pe genunchele meu și... Ea nu a fost în jur prea mult și picioarele ei nici măcar nu atingeau podeaua. Ea era cumva puțin nesigură pe picioare (poate, cum sunt eu, doar puțin nesigur, știți voi), și ea nu a... nu a putut ajunge la podea. Ea nu era o denominațiune mare, știți, și astfel ea nu a putut ajunge jos la podeaua solidă. Ea nu a fost în jur destul de mult.

53 Și astfel, ea cumva se clătina, și eu mi-am aruncat ambele brațe în jurul ei în acest fel și am strâns-o aproape de mine, și ochișorii ei negri scânteiau, și a privit înapoi la Rebekah. A spus, "Rebekah, sora mea," ea-ea a spus, "poate să fie adevărat că tu îl ai pe Tăticul tot, dar vreau ca tu să ști un lucru, Tăticul mă are pe mine toată." Astfel...

54 Aceea este... Chiar așa cum El mă are pe mine tot. Eu aș putea să nu am educația să pun lucrurile mari deasupra, dar atât timp cât știu că El mă are pe mine tot, în clătinarea mea, doar îl las pe El să aibă brațele amândouă în jur, aceasta doar mă va face să mă simt bine.

55 Ei bine, să-I oferim un alt cuvânt mic de rugăciune înainte să deschidem Cuvântul.

56 Acum, Tată Ceresc, noi realizăm că și noi suntem chiar ca și copiii. Și-și Ție îți place să fi cu noi, și să venerezi cu noi. Și așa cum noi ne închinăm Ție, și Tu ne iubești, și ne ți în brațele Tale, și trimiți jos Duhul Tău Sfânt, și ne faci de cunoscut că Tu trăiești și Tu ești Tatăl nostru, noi Îți mulțumim atât de mult. Acum, lasă Duhul Sfânt să vină la noi în această seară. Iubește fiecare inimă, Doamne. Dă-ne o binecuvântare proaspătă. Revarsă picăturile de rouă ale îndurării tale peste noi, Tată. Nu privi la păcatele noastre. Ele sunt prea multe. Doamne, doar iartă-le. Omitele, Tată, și doar ia-ne în brațele Tale, și-și vindecă bolile noastre, și-și curăță sufletele noastre, și eliberează duhurile noastre, Doamne, ca noi să ne putem închina și să Te laudăm, să fim ca și copilașii care aleargă în jurul casei, doar să știm că Tăticul veghează asupra noastră. Acordă aceasta, Doamne.

57 Acum, nici un om nu este în stare să-să interpreteze Cuvântul. Noi realizăm asta. Ioan a văzut Cartea în mâna dreaptă a Celui care stă pe tron, și nu a fost nimeni în cer, sau pe pământ, sau sub pământ care să fie vrednic să ia Cartea să o deschidă, sau să rupă pecețile. Și acolo a venit un Miel, care a fost ucis de la întemeierea lumii. Și El a fost vrednic. Și El a luat Cartea, și a rupt pecețile, și a deschis Cartea. O Mielule, vino în această seară. Deschide-ne Cartea, Tată, în timp ce noi Te așteptăm, căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus, Mielul lui Dumnezeu. Amin.

58 Am ales în această seară, un verset mic din Scriptură aici din trei cuvinte. Dar mai întâi vreau să citesc un verset sau două din Sfântul Ioan, al 11-lea capitol începând cu al 23-lea verset.

Isus i-a zis, Fratele tău va învia din nou.

Marta I-a spus, eu știu... el va învia din nou la înviere în ziua de apoi.

Isus i-a spus, Eu sunt Învierea și... viața: cine crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, totuși va trăi:

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?

Ea I-a zis, Da, Doamne: eu cred că Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.

59 Și pentru un text doresc să folosesc aceste trei cuvinte: *Crezi Tu Aceasta?*

60 Am citit o poveste cu ceva timp în urmă. Cred că era o poveste de ficțiune. Și majoritatea slujitorilor, eu presupun, au citit cartea lui Dr. Ingraham despre-despre Prințul Din Casa Lui David. Este o carte bună. Este, eu cred, absolut că este ieșită din tipărit. Aș vrea să o am tipărită, așa ca să o pot pune printre oameni.

61 Și acolo, eu citeam un articol mic cu privire la acest Lazăr, și cu privire la Isus, și Maria, și Marta, ca, surorile lui Lazăr. Și eu citeam înăuntru acolo că unde locuia Isus, eu cred, cu Marta și Maria. Ele amândouă erau fete Evreice drăgălașe. Și Lazăr învăța sau se instruia să fie un scrib la templu, făcând scrisori de lege pentru preoți.

62 Și Isus avea părtășie bună, în special cu Lazăr. Când noi citim în carte că acolo unde El a venit la casa lor, și Marta era un pic zăbavnică cu privire la a asculta cuvintele Lui, dar ea trebuia să pregătească prânzul și să așeze masa, dar Maria a stat la picioarele Lui. Și Isus a spus că Maria a ales lucrurile mai bune.

63 Și atunci, ni s-a spus că Lazăr a fost acela care l-a adus pe Isus la Ioan, în povestirea cărții lui Dr. Ingraham, și... despre *Prințul Din Casa Lui David*. Oricum, aceea s-ar putea să nu fi fost adevărat, eu nu știu, dar doar pentru fundalul acesteia, dar El se presupune că locuia cu ei.

64 Acum, noi am învățat aceasta care vine, această săptămână trecută, adică, că Isus a spus în Sfântul Ioan 5:19, "Eu... Fiul nu poate face nimic de la Sine, decât ce vede El pe Tatăl făcând: aceea face Fiul întocmai. Tatăl lucrează și Fiul lucrează până acum." Vedeți? "Ce vede El pe Tatăl făcând."

65 Astfel ca să fac aceasta cu adevărat povestea corectă, Tatăl, Dumnezeu, trebuie să-i fi vorbit Fiului Său, Isus, și a spus, "Prietenul Tău, Lazăr, va muri, dar va fi spre bine, astfel Tu părăsește casa. Pleacă, căci ți se va cere să Te rogi pentru el, sau, să-l faci bine, și-și Eu nu vreau ca Tu să faci aceea." Dacă veți urmări povestirea așa cum mergem înainte, veți vedea cum se va îngrămădi întocmai spre acel adevăr despre aceea. Astfel, Isus, doar fără nici o avertizare sau nimic, a plecat de acasă și s-a dus altundeva, nu s-a întors în seara aceea. Și El s-a dus la alte cetăți. Și de îndată ce Isus a plecat de acasă, atunci necazul s-a cuibărit.

66 Și când Isus părăsește casa voastră, necazul e pe drumul lui. Doar rețineți, când El părăsește casa voastră, necazul e pe drum. Când voi aveți societăți de societate și de toate funcționând în biserica voastră atât de perfect, ca vreun Rickenbacker foarte mare de șaisprezece cilindri, și îl lăsați pe Isus afară din aceasta, când Isus pleacă de la biserica voastră, necazul este pe drum. Da, domnule, când Isus părăsește o denominațiune, că ei Îl pun deoparte și spun, "Bine, acum noi doar nu credem că aceste lucruri ar fi chiar exact așa," și adoptați altceva, necazul este pe drumul lui. Doar rețineți aceea.

67 Îmi amintește de o povestire despre Domnul Isus, care se găsește în Cartea lui Luca. Voi știți când El a fost doar un băiat în vârstă de vreo doisprezece ani, ai Lui L-au dus, după cum era obiceiul în fiecare an, sus la sărbătoarea Cincizecimii. Și în timp ce se aflau în cetatea Ierusalim la sărbătoare și având un timp bun, aflăm în Biblie, că ei au mers trei zile fără El. Și că ei sau gândit poate, au luat-o de bun, că Isus trebuia să fie printre careva din rudele lor. Acum, noi nu putem face aceea. Când ei au ajuns să meargă printre rudele lor să afle, El nu era acolo.

68 Și noi nu putem să o luăm de bun, doar pentru că suntem Metodist, Baptist, Prezbiterian, Penticostal, și trecutul nostru și strămoșii noștri au fost mari credincioși, noi doar luăm aceasta, ei bine, de bun, Isus este cu noi. Noi nu putem face aceea. Noi trebuie să fim în contact cu El în fiecare zi și în fiecare minut. Oh, îmi place asta.

69 Eu vreau ceea ce este Dumnezeu acum. Ce au avut părinții mei, ce au avut strămoșii mei, este minunat. Dar ceea ce au avut ei este bun. Eu cred că noi suntem mai înaintați pe drum.

70 Să vedem ce este El astăzi. Nu vreau să privesc în urmă și să văd ce a făcut Dl. Moody, pentru că noi suntem mai înaintați pe drum decât Dl. Moody. Necazul cu bisericile noastre este că ne uităm în urmă și spunem, "Bine, hai să vedem ce a spus Dl. John Wesley, ce a spus careva din ceilalți." Acela este motivul că știința este atât de înaintată în domeniul lor, decât este religia în al ei.

71 Aici cu trei sute de ani în urmă, un om de știință Francez a dovedit că dacă mergi cu viteza teribilă de treizeci și cinci de mile pe oră, gravitația te va ridica de pe pământ. Credeți că știința se va referi înapoi la aceea astăzi? Ei merg cu o mie nouă sute de mile pe oră și încă merg înainte. Ei presează înainte, privind înainte. Dar noi vrem să ne uităm înapoi și să vedem ce a spus Moody; ce a spus Sankey; ce a spus Finney; Knox, Calvin; careva dintre aceia. Ce au spus ei a fost bine. Aceea a fost pentru epoca lor, dar noi mergem înainte.

72 Bunicul meu a mers cu un car cu boi. Eu conduc un Ford V8. Fiul meu va zbura un avion cu reacție. Asta este, că ne mișcăm înainte. Asta este ce ar trebui să fie religia. Venirea Domnului este aproape. Biserica ar trebui să se miște înainte în puterile lor. Știința poate doar să se cațăre până la un punct apoi aceasta trebuie să cadă, dar noi avem resurse neexploatate, care nu au fost niciodată atinse, ale puterii, nelimitate, a lui Dumnezeu, în care noi ar trebui să ne mișcăm. Noi trăim la un milion de mile sub privilegiul nostru în această seară, de privilegiile ale Creștinilor de care să se bucure. Mă simt rușinat de mine însumi când privesc afară aici și văd instituțiile, și boala, și necazurile care se întâmplă chiar acum. Biserica noastră ar trebui să umble pe stradă, vindecând bolnavii, înviind morți, scoțând afară draci, făcând semne și minuni, făcând ca lumea întregă să vadă că Isus Cristos trăiește. Asta este ce avem nevoie să facem.

73 Păi, voi spuneți, "Dl. Moody niciodată..." Dl. Moody nu a trăit în această zi. Așa este. Noi trăim la venirea Domnului. Și noi doar am luat aceasta de bun că El a fost cu rudele noastre. Dar zilele trecute când un provocator l-a provocat pe Dl. Graham, noi am aflat că El nu a fost printre rudele noastre.

74 Unde îl găsim ei pe El? Unde l-au-unde l-au găsit ei pe Isus? Exact unde l-au părăsit. Unde l-au părăsit ei? La sărbătoarea Cincizecimii. Unde îl părăsim noi pe Isus, unde l-a părăsit biserica? La sărbătoarea Cincizecimii. Când noi ne îndepărtăm de acel timp vechi al puterii Cincizecimii și sărbătorea Cincizecimii, ne îndepărtăm de Isus. Aceea-i exact așa, prietene. Noi trăim sub privilegiile noastre. Da, domnule.

75 Ei L-au părăsit la sărbătoarea Cincizecimii, și acolo este singurul loc unde Metodistul, Baptistul, Prezbiterianul, și Penticostlii Îl vor găsi vreodată, este să meargă înapoi unde L-ați părăsit. Unde este bucuria Domnului? Unde este puterea Domnului? Biserica întreabă astăzi, "Ce-ce s-a întâmplat cu Dumnezeuul istoriei?" El așteaptă ca poporul Lui să-L cheme pe scenă. Dar...

76 Noi nu o putem face prin denominațiuni. Noi nu o putem face prin psihologie. Noi nu o putem face prin aritmetică, sau nu o putem face cu educație. Noi ne separăm pe noi, ne divizăm. Noi nu suntem divizați. Noi suntem o singură persoană cu adevărat în Cristos Isus. Noi suntem toți una în Cristos, și denominațiunile noastre nu vor face niciodată lucrul acesta. Oricât de bune sunt ele, ele nu o vor face. Educația noastră este cel mai mare obstacol pe care Evanghelia l-a avut vreodată, este educația.

77 Ceea ce avem noi nevoie nu este educație. Noi avem nevoie de puterea și demonstrația Duhului Sfânt înapoi în biserică ca să demonstreze puterea. Isus niciodată nu a spus, "Duceți-vă în toată lumea și-și învățați." El niciodată nu a spus, "Duceți-vă în toată lumea și faceți..." El a spus, "Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia." Și Evanghelia este să demonstreze puterea Duhului Sfânt, învierea. Noi încă suntem cu un milion de mile mai puțin de cât unde ar trebui să fim. Să mergem mai înainte. Să ne întoarcem înapoi unde L-am lăsat la sărbătoarea Cincizecimii.

78 Isus a spus, în Ioan, eu cred, al 15-lea capitol, El a spus, "Eu sunt Vița; voi sunteți mlădițele." Bine acum, dacă acea Viță a dat prima mlădiță, și din acea mlădiță a scris o Carte a Faptelor, a doua mlădiță va face o altă Carte a Faptelor. A treia mlădiță va face o altă Carte a Faptelor. Și fiecare mlădiță care iasă din acea Viță va fi la fel cum a fost prima mlădiță.

79 Acum, voi puteți altoi, noi știm asta. Am văzut un pom de citrice cu înjur de opt feluri de fructe diferite în acesta. Am văzut un portocal rodind grapefruit, și lămâi, și orice altceva în acesta, dar ei au fost recrutați.

80 Aceasta este problema astăzi. Noi am recrutat înăuntru ideile noastre, recrutat înăuntru denominațiunile noastre, dar dacă acel pom dă vreodată o altă mlădiță de rod, el însuși, aceasta va fi ca cele originale care au mers în el. Aleluia! Oh, biserica se va îmbina împreună, dar noi avem nevoie de puterea originalului. Noi avem nevoie de Duhul Sfânt, puterea învierii lui Isus Cristos. Aceasta este ce ne-a spus El să facem.

81 "Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele." Dacă o viță de vie dă un vlăstar, și acesta iasă cu struguri frumoși albaștri, următoarea viță care iasă va avea struguri frumoși albaștri pe ea. Dacă prima Viță răsare, și au căzut sub impactul Duhului Sfânt, și au făcut miracole mari, și semne, și a sigilat mărturia lor la o lume... Chiar mulți din ei cu mărturiile lor, ei, cu sângele lor, au sigilat mărturia lor. Ei au trecut prin tot felul de primejdii și de toate ca să aducă Evanghelia. Au suferit; au fost bătuți; au fost pedepsiți. "Trebuie noi să fim duși acasă în Cer pe un pat de ușurință înflorit, în timp ce alții au luptat ca să câștige premiul, și au străbătut prin mări însângerate?" Ce ne așteptăm noi ca să facem? "Eu trebuie să lupt dacă trebuie să domnesc. Crește-mi curajul, Doamne." Desigur. Noi avem nevoie de o...

82 Nu avem nevoie de o nouă denominațiune. Nu avem nevoie de o clădire nouă de biserică. Ceea ce avem nevoie astăzi este în spatele pădurii ca în timpurile vechi, cer albastru, trezire Penticostală care ucide păcatul, care a luat naștere la Cincizecime și este înapoi în biserică din nou, puterea Duhului Sfânt din nou, pentru al aduce pe Isus pe scenă.

83 Dumnezeuul istoriei întotdeauna se ridică pe scenă într-un moment crucial. Noi avem nevoie de aceasta. Asta este treaba cu biserica noastră astăzi. Noi ne dăm prea departe în urmă. Noi cădem în modele lumii. Și treptat, an după an, aceasta începe să moară câte puțin și se spulberă.

84 Este timpul tăierii uscăturilor destul de curând. Dumnezeu o va tăia scurt tot așa de sigur cum stau eu în acest amvon. Dumnezeu o va tăia scurt ca să o facă să rodească. El va tăia lucrările lumii afară din aceasta într-una din aceste zile. Așa o dizgrație, felul cum biserica s-a comportat sub numele de religie.

85 Și noi aflăm, când Isus a plecat, moartea a intrat. Când Isus părăsește biserica noastră, puterea Duhului Sfânt părăsește biserica noastră, aceasta începe să se micșoreze și-și moare. Și după o vreme nu mai este nimic de aceasta. Acum, când Isus a plecat, moartea a intrat. Oh, ce timp trist a fost acesta.

86 Și observați, ei se întrebau în jur, și au trimis după Isus, dar El nu a venit. Au trimis din nou după El, și El nu a venit, dar El știa ce urma El să facă. El știe în seara aceasta, ce urmează El să facă. Nu este pierdut cu El: El știe exact ce se pregătește El să facă. El va ridica sus un popor, tot așa de sigur cum stau eu în acest amvon. El va ridica un popor de dragul Numelui Lui din generația Neamurilor. El o va face.

87 Este timpul Evreilor chiar aproape acum, și al Neamurilor se termină, pentru că ei doar au mers înainte afară. Ei îl resping pe Cristos; ei resping semnele lor; ei resping tot ce este numit evlavios, și clasifică aceasta ca ceva fel de

telepatie sau putere a diavolului și fac... Ei hulesc Duhul Sfânt și se pecetluiesc ei înșiși departe de Dumnezeu. Și Dumnezeu va lua acea minoritate, după o vreme, și o va ridica într-o Biserică puternică, și atunci întoarce Duhul la Iudei, și ia Biserica Neamurilor acasă. Exact așa. Ea este în formare acum. Oh, cum, noi suntem la timpul sfârșitului, aproape.

88 Isus, El știa. Și după un timp El a spus, "Prietenul nostru, Lazăr, doarme."

89 Păi, ucenicii credeau că el se odihnea puțin. A spus, "Ei bine, dacă el doarme, el face foarte bine."

90 Bine, El le-a spus în a Lui... în cuvintele lor, așa ca ei să priceapă, a spus, "El este mort, și pentru binele vostru Mă bucur că Eu nu am fost acolo." Vedeți? "Pentru binele vostru, Mă bucur că Eu nu am fost acolo." Pentru că ei I-ar fi cerut să-l vindece-să-l vindece, dar El a știut că El nu o putea face, pentru că vedenia a fost încă... după acele patru zile El a știut că a fost timpul care Tatăl i L-a spus. Ce frumos; El a spus la mormânt, "Tată, Eu Îți mulțumesc, Tu deja ai ascultat, dar Eu spun aceasta doar pentru cei care stau împrejur." Vedeți? El deja a știut ce urma El să facă. El a spus, "Mă voi duce să-l trezesc."

91 Acum, îmi pot imagina că acea casă mică a fost cu adevărat distrusă. Cel care câștiga pâinea era dus, tristețe. Oh, este minunat când tu ai o casă tristă sau o inimă tristă, și atunci Isus apare dintr-o dată, nu-i așa? Îmi pot imagina văzând-o pe Marta, o micuță femeie frumoasă cu un văl negru peste fața ei, și micuța Maria, și ele ținându-se una de cealaltă, spunând, "Ce ne vom face noi? Tata și Mama sunt duși, și fratele nostru scump... Acum, noi am părăsit biserica, și suntem excomunicate de ei, și am ieșit ca să-l urmărim pe Isus din Nazaret. Și El s-a retras și nea părăsit, pe undeva."

92 Eu pot să aud un critic să vină pe acolo și să spună, "Măi, unde este acel Vindecător Divin, acel Profet din Galileea? Unde este El acum? Vedeți, când cu adevărat vine timpul ca El să facă ceva, El este plecat." Iată-l acolo. Vedeți, lui Dumnezeu chiar îi place să facă asta, doar să-i lase pe oameni, doar, să-i lase pe oameni să arate ce sunt ei, da, doar îi încercă ca să vadă ce sunt ei cu adevărat. El le dă o binecuvântare. El apare, Se arată, Se prezintă oamenilor, doar ca să vadă ce fel de reacție vor avea ei, doar să vadă ce vor face ei cu privire la aceasta.

93 Acum, noi aflăm atunci, după câteva zile, patru zile, sărmanul Lazăr era mort. Ei l-au îngropat. A doua zi, a treia zi, a patra zi... Acum, oricine știe că descompunerea apare după trei zile: nasul cade înăuntru feței, mai întâi. Și apoi descompunerea are loc; viermii pielii încep să mănânce trupul. Ei l-au așezat în pământ, au pus o piatră mare deasupra peșterii unde îl aveau ele. Și din când în când, tinerele fete se duceau afară și îngenuncheau jos la mormânt și plâneau.

94 Și după un timp, vestea s-a răspândit, "Isus a venit. Noi Lam văzut mergând în cetate." Oh, acea micuță Marta, care a fost așa, aparent, așa de zăbavnice cu privire la aceasta, ea a dovedit atunci din ce era făcută ea. Aici vine ea. Ea vine pe drumul ei atunci, aleargă afară în căutare. Îi pot auzi pe unii dintre ei pe drum să spună, "Bine, bănuiesc că ești mulțumită acum, că religia ta a fost falsă." Ea doar i-a ignorat și a mers înainte, a trecut drept înainte pe lângă toți criticii. Ea a mers în jos până la văzut pe El, poate șezând jos la colțul străzii.

95 Acum, aceasta aparent, ea trebuie... ea ar fi putut avea dreptul să-L dojenească și-și să-I vorbească rău. Păi, ea nu a alergat și să spună, "Ascultă aici, ascultă aici, Tu. Tu se presupune că ești un Profet, un Om al lui Dumnezeu. De ce nu ai venit Tu când noi Te-am chemat? Păi, noi suntem obiectul de batjocură al orașului acum. Noi am ieșit din biserica noastră ca să te urmărim pe Tine." Părea ca și cum ea ar fi avut dreptul. Dar voi știți, întocmai cum am predicat despre, Mielul Și Porumbelul, dacă noi suntem un miel, un miel renunță la orice drept ce are el. Este exact așa. El nu are nimic în afară de lână, astfel el trebuie să renunțe la aceea. Și voi renunțați la orice drept care-l aveți ca să-l slujiți pe Dumnezeu. Este exact așa.

96 M-am luat de femei cu privire la felul cum purtau ele aceste hăinuțe mici vechi, știți, și ele au spus, "Păi, noi suntem-noi suntem Americance. Noi putem face ce vrem."

97 Am spus, "Aceea este exact așa, dar dacă tu ești un miel, tu vei renunța la drepturile tale." A fuma țigări și a se comporta în felul acela, acela este cel mai rău lucru pe care o femeie l-a făcut vreodată. Aceea este exact așa.

98 O doamnă mi-a spus, nu de mult, vorbind cu mine, a spus, "Dar, Frate Branham, ei nu fac nici un alt fel de haine."

99 Am spus, "Dar ei încă mai fac mașini de cusut și vând materiale. Nu este nici o scuză pentru aceasta deloc." Aceea este exact așa.

100 Rețineți, într-o zi, tu s-ar putea să fi pură aici față de soțul tău, dar tu vei răspunde pentru adulter pentru aceasta, tot așa de sigur: "Oricine se uită la o femeie ca să poftescă după ea, a și preacurvit în inima lui cu ea."

101 Care-i treaba cu femeile Penticostale astăzi, este ceea ce eu mă întreb. Cum v-ați îndepărtat de vechea linie a eticii. Cum obișnuiau mamele voastre să poarte păr lung, și astăzi femeile Penticostale se vopsesc ca o grămadă de Mardi Gras, și își taie părul lor, și poartă haine mici vechi scurte în felul acela, întocmai ca restul în felul... ies afară și taie iarba în curte după-amiază, când bărbații vin pe acolo, realizezi tu, femeie, că tu va trebui să răspunzi pentru comitere de adulter cu acei bărbați? Tu te prezinți lor cu acel scop. Este un duh rău asupra bisericii și a oamenilor, și ei nu o știu. Orbi și nu o știu. Acesta-i adevărul.

102 Poate voi s-ar putea să spuneți că nu am dreptul să spun aceasta ca evanghelist. Ei bine, eu-eu trebuie să urmez călăuzirea Duhului Sfânt; asta-i tot ce pot spune. Voi... Dacă vă întâlnesc la judecată, atunci eu nu va trebui să am sângele vostru pe mâinile mele. Îndepărtați-vă de pe orice bucățică de teren care arată ca Satan. Stați departe de acesta. Plecați de pe acesta. Mie nu-mi pasă câte vedete de televiziune... Tu nu ești aici, o vedetă de televiziune; tu ești o fiică a lui Dumnezeu.

103 Am predicat în biserica unui păstor dimineața trecută, despre un sclav bătrân, timpul când vindeau sclavi cu mult timp în urmă. Și ei obișnuiau să vină și să-i cumpere la licitație. Și oamenii erau, ei plângeau, strigau, din pricina patriei lor; ei nu mai mergeau înapoi deloc. Și ei erau nevoiți să-i biciuiască. Și îi cumpărau chiar cum voi ați cumpăra un automobil, doar pentru orice, prețuri, și ei vindeau acele ființe umane.

104 Și într-o zi, a venit un cumpărător, un negustor, într-o mare funda... o plantație mare, mai degrabă. Și a spus, "Câți scalvi ai de vânzare?"

105 A spus, "Ei bine, am câțiva să schimb." Ei încercau să-i ia pe cei mari. Să ia acele mame, tați... Dacă femeia cu care sa căsătorit era o femeie puțin slabă, lua acești bărbați mari sănătoși și îi împerecheau la... ca și caii și animalele. Niciodată nu a fost drept. Dumnezeu a făcut omul. Omul a făcut sclavi. Nu este drept în primul rând, niciodată. Dumnezeu nu intenționează nici un om ca să fie un sclav. Nu, domnule. Și nu... Priviți ce a avut loc.

106 Atunci în mijlocul la toată aceea, acest ins a spus, "Bine, aș vrea să cumpăr câțiva din ei..." El a observat un ins tânăr acolo. Ei nu erau nevoiți să-l biciuiască. Barba lui a fost în sus, capul sus, întocmai ca un gentleman adevărat, umblând în jur. Și acel negustor a spus, "Aș vrea să îl cumpăr pe el."

101 El a spus, "Dar el nu este de vânzare."

108 A spus, "Ei bine, de ce?" A spus, "Este el șeful?"

109 El a spus, "Nu, el este un sclav."

110 "Bine," a spus, "de ce? Îl hrănești tu mai bine pe el decât o faci cu restul din ei?"

111 El a spus, "Nu. El mănâncă afară acolo în galeră cu restul din ei. El este un sclav."

112 A spus, "Ce îl face pe el atât de diferit decât restul din ei?"

113 Și patronul a spus, "M-am întrebat asta eu însumi de mult timp, dar într-o zi am aflat. Acolo în patria lui, tatăl lui este regele tribului. Și cu toate că el este un străin departe de casă, el știe totuși că este fiul unui rege și el se comportă ca unul." Dacă acel... Dacă un băștinaș African a putut realiza că tatăl lui este un rege, și aici un străin într-o țară străină încă poate ști că dincolo de mare el este fiul unui rege, cum ar trebui femeile și bărbații să se comporte când voi sunteți fii și fiice ai lui Dumnezeu? Comportați-vă ca atare. Desigur. Purtați-vă; curățați-vă și acționați ca fii și fiice de Dumnezeu. Nu-i de mirare, ce stare.

114 Iată-ne aici. Oh, micuța Marta, vine alergând afară. Ea părea ca și cum ea avea o-o cale să fi spus ceva împotriva Lui. "De ce nu ai venit Tu la fratele meu? Uite ce am făcut noi pentru Tine, și Tu ne-ai abandonat." Ei bine, dacă ea ar fi spus asta, povestea nu s-ar fi terminat niciodată în felul cum a făcut-o. Nu, domnule. Este modul cum abordați un dar Divin al lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu trimite un dar, voi trebuie să-l abordați corect. Dacă vă așteptați vreodată să obțineți ceva de la acesta, voi trebuie să-l abordați corect. Și Marta a știut aceea. Ea probabil că a citit despre femeia Sunamită și copilașul ei. Și ea... Dacă acea femeie Sunamită a știut că Dumnezeu era în Ilie, cu cât mai mult era El în Isus? Sigur.

115 Astfel, ea a mers sus cu abordarea corectă. Ea a alergat sus și a căzut jos la picioarele Lui. Îmi place asta! A căzut jos la picioarele Lui și a spus, "Doamne..." Acela este titlul Lui corect. Asta e ce era El. El a fost Domnul ei. "Doamne, dacă Tu ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu."

116 Oh, vai. Oh, aș putea chiar să îmi imaginez văzând inima Lui mare în timp ce El privea la acea femeie frumoasă, lacrimile curgându-i în jos pe obraji. A spus, "Doamne, dacă Tu ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu." Priviți ce a spus ea. "Dar chiar și acum, Doamne, deși el este mort, deși viermii pielii mișună prin trupul lui, chiar și acum,

Doamne, orice vei cere Tu de la Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da."

117 Oh, acesta este secretul. Voi ați putea să spuneți, "Am mers prin fiecare spital. Doctorul spune că voi muri, dar chiar și acum, Doamne... Sunt tot schilodit cu artrită; nu mă pot mișca, dar chiar și acum, Doamne..."

118 Acel copilăș a avut o hidrocefalie așa de mare seara trecută. Nu este nimic ce puteți face voi. Aceasta se extinde mai mult și face să plesnească căpușorul acestuia și moare, "Dar chiar și acum, Doamne..." El încă este același Dumnezeu. El încă este același Domn. "Chiar și acum, Doamne..." Și El șade la mâna dreaptă a Dumnezeului Atotputernic, făcând mijlociri pentru lucrurile care noi spunem că El le-a făcut pentru noi.

119 Acum, mă simt cu adevărat religios. Cu siguranță. Voi mă veți numi un holy roller oricum, așa că ați putea tot așa de bine să începeți, și să încetați cu asta.

120 Astfel, da, domnule, "Chiar și acum, Doamne, orice vei cere Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu o va face.

121 "Cereți Tatălui orice în Numele Meu, Eu o voi face," Isus a spus.

122 "Chiar și acum, Doamne, orice ceri Tu, Dumnezeu Îți va da." Oh, aceea trebuie că s-a mișcat în inima Lui mare.

123 A spus, "Fratele tău va trăi din nou."

124 Ea a spus, "Da, Doamne. El va trăi. El a fost un băiat bun. El va apărea în învierea generală la ziua de apoi." Acei Iudei au crezut în învierea generală. "El va apărea în învierea din zilele din urmă."

125 Uitați-vă la El. El și-a recules ființa Lui mică. A spus, "Eu sunt Învierea și Viața." Oh, vai. Nu a existat niciodată un om care ar fi putut spune asta înainte. Nu va exista niciodată unul după aceea, să poată spune aceasta. El este Singurul care poate spune aceasta. "Eu sunt Învierea și Viața," zice Domnul. "Cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, totuși va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu lucrul acesta?"

126 Ea a spus, "Da, Doamne." Oh, a știut că ceva se pregătea să se întâmple. Trebuie să fie.

127 Când credința dintr-o inimă sinceră îl înâlnește pe Dumnezeu, acele angrenaje doar se unesc așa. Ceva trebuie să aibă loc. Eu provoc această audiență în această seară, în Numele lui Isus Cristos, lăsați credința voastră să se conecteze cu Dumnezeu în acest fel, în câteva minute noi vom avea o altă Cincizecime. Va fi o astfel de izbucnire de trezire în acest oraș, că nu vor fi destui polițiști în țară să-i țină jos. Așa este. Va fi o trezire adevărată. "Chiar și acum, Doamne..."

128 "Ei bine, Doamne, noi deja am fost prinși în aceasta; am făcut aceasta și am făcut aceea." Mie nu-mi pasă ce ați făcut voi, "Chiar și acum, Doamne..." El așteaptă ca voi să-L chemați. El... "Crezi tu aceasta?" Sigur. Da, domnule. Chiar și acum, orice Îi ceri..."

129 "Unde L-ați pus voi?" Acum, El se duce jos la mormânt. El era suficient de uman ca să plângă; El a fost suficient Dumnezeu să învie mortul.

130 Aici cu ceva timp în urmă, o femeie care aparține la un anumit grup de oameni... Eu niciodată nu fac un obicei să o pun pe seama denominațiilor. Dar această femeie... Ei nu cred că Isus a fost Divin. Ei spun că El a fost doar un profet. Acum, El a fost... Dacă El a fost doar un profet, noi suntem toți în păcat. El a fost sau Dumnezeu, nimic mai puțin decât Dumnezeu, sau cel mai mare înșelător pe care l-a avut lumea vreodată. Așa este. El a fost mai mult decât un om. Ea a spus, "El nu a fost Divin."

131 Este așa de mult din aceea în această evanghelie socială astăzi; încercând să-l facă pe Isus Cristos un profet. Păi, El a fost Dumnezeul profețiilor. Sigur El a fost.

132 A spus, "Îți voi dovedi lucrul acesta cu Biblia ta, „El a fost doar un om.”"

133 Am spus, "Fă-o."

134 Și a spus, "Când El s-a dus la mormântul lui Lazăr, Biblia a spus, 'El a plâns.' El trebuia să fie muritor sau El nu ar fi putut să plângă."

135 Am spus, "Doamnă, este aceasta Scriptura ta?" Nu intenționez să fiu profanator aici să spun aceasta, dar vă voi spune ce i-am spus ei.

13e A spus, "Asta este."

137 Am spus, "Această afirmație este mai slabă decât zeama făcută din umbra unui pui mort de foame." I-am spus, "Ei bine, tu-tu nu ai nici un lucru pe care să stai."

138 Ea a spus, "Păi, El a plâns. Aceea a arătat că El era muritor."

139 Am spus, "El a fost atât muritor cât și nemuritor. El era Dumnezeu în trup."

140 Ea a spus, "Oh, absurd."

141 Am spus, "El s-a dus la mormânt plângând. Aceea este destul de adevărat, dar când El și-a îndreptat ființa Lui mică..." Biblia a spus, "Nu era mult care să ne atragă privirile la El; nici o frumusețe ca noi să-L dorim." Dar când El și-a dat înapoi umerii lui mici și a spus, "Lazăre, vino afară," și un om care era mort de patru zile și putred în mormânt, a venit afară. Acela a fost mai mult decât un om. Arătați-mi omul care poate face aceasta. Ce a fost aceasta? Putrezirea și-a cunoscut Stăpânul. Viața și-a cunoscut Creatorul. Ceva trebuia să se întâmple. El a vorbit și un om care a fost mort și în mormânt de patru zile, a înviat din nou, și a stat pe picioarele lui, și a trăit. Aleluia! Acela a fost Dumnezeu în Fiul Său. Da, Domnule. Acela a fost Dumnezeu făcându-Se cunoscut prin El, Fiul. Acela a fost Dumnezeu vorbind, nu un om.

142 El a fost un om când s-a uitat în jur în acel pom în acea zi după ceva să mănânce. Acela a fost un om. Dar când El a luat cinci pâini și doi pești și a hrănit cinci mii, acela a fost mai mult decât un om. Acela a fost Dumnezeu hrănindu-i pe ei acolo. El a fost mai mult decât un profet, mai mult decât un om, El a fost un Dumnezeu-Om. Sigur.

143 El s-a întins în spatele acelei corăbioare în acea noapte, și marea mugea și sărea ca un dop de sticlă acolo în acea mare puternică, când zece mii de diavoli ai mării au jurat că Îl vor îneca în acea noapte. El a fost un om, slăbit și obsedit pentru că sa rugat pentru bolnavi, întins în spate acolo; și vântul nici măcar nu L-a deranjat. El a fost un om când El era adormit, dar când El s-a trezit, a pus piciorul pe strângătorul carabei, a privit în sus, și a spus, "Taci, fi liniștită," și vânturile și valurile L-au ascultat, acela a fost mai mult decât un om. Acela a fost Dumnezeu în om, făcându-Se cunoscut. Așa este.

144 El a fost un om la cruce când El a strigat după îndurare. Când El a strigat și a spus, "Mi-e sete," acela a fost un om. Când El a murit, El a fost un om, dar în dimineața Paștelui când El a rupt pecețile morții, iadului, și a mormântului, și a înviat din nou, El a fost mai mult decât un om: A fost Dumnezeu manifestat. Nu-i de mirare că poetul a spus:

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;
Îngropat, El a dus păcatele mele departe;
Înviind, El m-a justificat liber pentru totdeauna:
Într-o zi El vine-Oh, glorioasă zi!

145 El a spus, "Pentru că Eu trăiesc, și voi trăiți. Crezi tu aceasta?" El este același ieri, azi, și în veci. Crezi tu aceasta? Eu cred că Duhul Sfânt este chiar aici acum. Crezi tu aceasta? Eu cred că El ne va umple cu Prezența Sa. Crezi tu aceasta? Eu cred că Duhul Sfânt vrea să toarne Prezența Lui afară, să vindece pe toți bolnavii, să facă ca toți oamenii care nu au primit Duhul Sfânt să fie umpluți. Crezi tu aceasta? Credeți voi cu toată inima voastră? Să ne ridicăm în picioare și să-I dăm laudă. Eu cred că El va cădea chiar acum asupra noastră.

146 O Doamne Dumnezeule, Creator al cerurilor și al pământului, Autorul Vieții Eterne, Dătătorul oricărui dar bun, noi "Crezi tu aceasta," Doamne. Noi credem că Tu ești acela aici în adunare. Noi credem că Tu ești acela care ne binecuvântează sufletele. Noi credem că Tu ești acela care ne torni Duhul Tău peste noi. Noi credem că Tu ești același ieri, azi, și în veci. Noi credem că Tu ești viu pentru veci vecilor și numele noastre sunt scrise în Cartea Vieții Mielului. Toate cerurile și pământul vor trece, dar noi vom trăi pentru totdeauna, pentru că Tu trăiești pentru totdeauna. Doamne, Tu ne-ai promis aceasta. Noi credem cu toată inima noastră. Tot ce este în noi, credem aceasta, Doamne. Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc.

147 Îl credeți voi? Eu cred că acela este Duhul Sfânt. Este Ceva ce cade peste noi. Crezi tu aceasta? Eu cred că El vrea să vindece fiecare persoană chiar acum. Crezi tu aceasta? Ridicați-vă mâinile către El. Ridicați-vă în picioare. Crezi tu aceasta? Duhul Sfânt este aici. Acesta este Acela! Petru a spus, "Acesta este Acela." Acesta este El, Duhul Sfânt.

148 O Doamne, Creator al cerurilor și al pământului, trimite puterea Ta, și binecuvântările Tale, și bunătatea Ta peste acești oameni, și binecuvântează inimile lor, și lasă-i să vadă că Fiul omului este viu în vecii vecilor. Acordă aceasta, O Doamne. Noi ți-i prezentăm Ție, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu.

149 Oricine care nu are Duhul Sfânt, ridicăți-vă mâinile sus și lăudați pe Dumnezeu. Eu cred că El va cădea peste voi. Careva puneți mâinile peste ei. Aceasta este ora. De ce mai așteptăm noi? Acesta este timpul. Acesta este timpul pentru Cincizecime, să venim înapoi la Dumnezeu. Puneți-vă în regulă cu Dumnezeu, Cincizecime! Faceți-vă inima să fie stărnită de puterea viului Dumnezeu. Lăsați ca Duhul Său să vină să se miște în voi, saturând sufletele voastre. El este aici seară după seară, aici ca să vindece bolnavii, să dea vedere orbilor, prin marea și puternica plinătate a puterii El se dovedește pe Sine a fi întotdeauna același. Aleluia!

150 Lăudați-L! Ridicați-vă mâinile. Uitați unde vă aflați; doar să știți că sunteți în jurul Lui, și bunătatea Lui, și slava Lui, și puterea Lui, și îndurarea Lui durează în veci. El este întotdeauna la fel. Binecuvântat fie Numele Domnului. Aleluia! Oh, lăudați Numele Lui Sfânt.

151 Oh, ce minunat, ce măreț este EL Căți vreți să vă consacrați viețile lui Dumnezeu chiar acum, din nou? Ridicați-vă mâna. Căți vreți să vă consacrați viețile lui Dumnezeu? Asta este. Ridicați-vă sus mâinile. Să vedem Cincizecimea. Să vedem poporul lui Dumnezeu. Eu voi ridica mâna mea. "Doamne, iatămă. Trimite-mă pe mine." Ia un Înger apoi cu cărbuni de la altar și trimite puterea Ta peste noi, Doamne. Dumnezeule, acordă aceasta în plinătatea Duhului Tău, O Tată. Ascultă rugăciunea noastră, O Doamne. Ascultă rugăciunea noastră, ca copiii credincioși care stăm. Laudă să-i fie Numelui Său.

152 Oh, ca valuri de slavă căzând, oh, picăturile de rouă a îndurării. O, laudă să-i fie lui Dumnezeu. Fie ca sufletele noastre să aștepte. Crezi tu aceasta? Crezi tu aceasta? Acesta este Duhul Sfânt care vine. Aceasta este acea forță nevăzută care ne conduce în Împărăția lui Dumnezeu, binecuvântările Cincizecimii. Veniți înapoi acasă. Sunteți așteptați înapoi acasă. Voi sunteți oameni prețioși. Dumnezeu vrea ca voi să vă consacrați. Femei, curățativă. Bărbați, curățați-vă. Să pornim înapoi la Dumnezeu și să-i slujim lui Dumnezeu cu o inimă cu adevărat curată.

153 Laudă lui Dumnezeu, Duhul Sfânt este în adunare. Doar faceți ceea ce sunteți îndemnați să faceți. Doar lăsați ca Duhul Sfânt să se miște peste voi. Nu este nimic ce eu pot spune. Eu doar nu știu ce să spun acum. Duhul Sfânt este chiar prin toată clădirea. Binecuvântat să fie Numele Domnului. Laudă să-i fie Domnului. Oh, Aleluia! Aleluia! Laudă să-i fie Domnului. Laudă Domnului. Ce minunat, ce glorios... Ce frumos, ce minunată este lauda sfinților lui Dumnezeu pe fețele voastre, în Prezența Duhului Sfânt aici mișcându-se și arătându-ne slava Lui din această multitudine într-un acord, laudând Numele Lui.

154 Întoarceți-vă chiar în jur și dați mâinile cu cineva, spuneți, "Laudă Domnului, frate. Laudă Domnului, soră." Haideți să intrăm chiar înăutru și să-l lăsăm pe Dumnezeu să ne miște. Laudă Domnului. Asta e bine. Voi toți Metodști, și Bapștiști, și Prezbiterieni, Penticostali, și Adventștiști de Ziua a Șaptea, și orice sunteți, dați mâinile unul cu altul în Prezența Domnului Dumnezeu. Asta este. Oh, Aleluia! Aleluia! Aleluia! Oh, sunt așa de bucuros că sunt unul din ei. Sunt așa de bucuros. Oh, dărâmați zidurile, aruncând afară zgura. Slavă! Libertate în Domnul, laudând Numele Său sfânt... Binecuvântat fie Numele Domnului. Oh, Aleluia! Laudă lui Dumnezeu.

155 Oh, doar îmi place să văd asta: oameni dând mâinile unul cu celălalt și luminându-se fețele lor. Puterea lui Dumnezeu spunând, "Asta este. Asta este, noi suntem copii de Dumnezeu. Noi suntem toți o biserică foarte mare, o persoană foarte mare în Cristos Isus, Mireasa Lui, Cea glorioasă." Venirea Domnului se apropie. Poporul Lui adunându-se împreună iubitori ei înșiși... cu dragostea și puterea Prezenței Sale. Oh, aceasta este ca Cerul. Oh, aceasta este bine. Amin. Oh, ce glorios, ce minunat: doar adorând pe Domnul în Duh și putere. Așa timp. Aceea a fost oprirea... începutul.

156 Acolo chiar nu este... am spus fraților, "Fraților, nu este loc să oprim." Nu este loc aici ca... Noi niciodată n-am început, astfel nu ne oprim. Doar-doar minunat... Căți se simt cu adevărat bine? Chiar Prezența Domnului, oh, vai, este minunată, Prezența Domnului aici.

157 Acum, Prezența Domnului este aici să vindece bolnavii, săi facă bine pe oameni. Doar credeți-L. Îl credeți voi? Dacă noi Îl putem crede, toate lucrurile sunt posibile. Credeți voi asta? Credeți voi că aceea este Prezența Domnului?

158 Acum, în timp ce voi... Dați-mi doar un moment, doar un moment acum, și ascultați doar pentru un moment. Dați-mi voie să vă dovedesc că este Duhul Sfânt aici. Dați-mi voie să vă arăt că Duhul Sfânt, chiar Cel care vorbește, Cel care face lucrul, știe asta. Căți sunt aici acum, care au venit bolnavi aici? Să vă vedem mâinile. Cei care au avut o boală... Acolo sunt oameni...

159 Acolo este un om stând acolo. Crezi tu, domnule? Nu există nici un cartonaș de rugăciune, dar crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Crezi tu că El îmi poate spune necazul tău? Este la coasta ta. Ești programat pentru o operație. Așa este. Numele tău este DL Cartwright. Așa este. Este așa? Flutură mâna ta. Bine. Du-te acasă și fi bine, nu vei avea nevoie de aceasta. Crezi lucrul acesta?

160 Acel bărbat ținând acel copil în brațele lui, mă crezi a fi slujitorul lui Dumnezeu? Crezi tu că acesta este Duhul Sfânt? Eu nu te cunosc, este corect? Niciodată nu te-m văzut în viața mea; noi suntem străini. Crezi că Duhul Sfânt îmi poate spune care este necazul cu acel copilăș? Are o urticarie. Așa este. Nu-i așa? Desigur. Tu nu ești de aici. Nu. Tu ai o problemă de stomac, cu care tu suferi, tu însuși. Așa este, nu-i așa? Tu ești din Kansas City. În regulă. Întoarce-te înapoi, Isus Cristos vă face bine. Aleluia! Tu crede. O crezi cu toată inima ta?

161 Aici este Îngerul Domnului, plutește asupra acestei micuțe-micuțe femei, cumva în vârstă, șezând chiar aici, suferind cu o hernie. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de acea hernie, soră? Tu, cu floricica roșie în pălăria ta, ridică-ți mâna sus. În regulă. Du-te acasă și fi bine. Amin. Oh, acesta-i Dumnezeu; este Cristos Fiul lui Dumnezeu. El a înviat din morți. El este aici.

162 Acum, puneți-vă mâinile unul peste celălalt și doar oferiți un timp bun de rugăciune, fiecare din voi, în timp ce cer cuiva să vină aici. Vino aici, frate. În timp ce vă aveți mâinile unii peste ceilalți ca să arătăm că Dumnezeu vindecă de asemenea, îl am pe fratele aici să ofere rugăciune de asemenea. (Începe. În regulă.) Laudă să-i fie Domnului Dumnezeu.